

Nar at faa Sagen til at gaa igennem, og flere Medlemmer, der havde Ordet i Fjor, jagde, at det var vanskeligt at behandle denne Sag. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Boffen) havde ogsaa den Gang en lignende Mening derom. Jeg vil ikke bestemt sige, at han anbefalede Sagen; han var ikke sikker paa, at den vilde gaa igennem, men han ønskede en omhyggelig Prøvelse, som vi dog ikke fik. Nu antager jeg, at Sagen vil gaa til et Udvalg, og saa vil jeg anbefale, at Udvalget, hvem der end bliver dets Formand, gaar til en noget omhyggeligere Prøvelse, end der i Fjor blev givet Lejlighed til. Det er svært at have en bestemt Mening om Sagen. Jeg ønsker ikke, at Embedsmændene skulle overbeholdes, og jeg ønsker, at Embedsmændene skulle have en rimelig Løn; men her er en Sag, som sikkert nok kræver mange Embedsmænd, og det medfører Udgifter; derfor mener jeg, at den bør prøves omhyggelig i det Udvalg, der rimeligvis bliver nedsat.

Boffen: Ja, jeg tilstaar, at det er meget vanskeligt at gøre det ærede Medlem tilpas, thi undertiden anser han over, at jeg er tilbøjelig til at forhandle, og undertiden gaar hans Anke nærmest ud paa som i Dag at sigte mig for Wisnepolitik. Jeg har den Trost, at naar Ankerne mod mig gaa i saa yderst forskellige Retninger, saa maa der være noget mellemiggende, som ligger Sandheden nærmest. Naar det ærede Medlem ankede over, at der ikke blev holdt Udvalgs-møde i det paagældende Udvalg i Fjor, saa tror jeg egentlig ikke, han havde Anledning til at forbavses derover; thi han udtalte i Fjor den samme Frygt — og denne Frygt kom ogsaa fra andre Sider til Orde — nemlig Frygt for, at man med for stor Hast skulde gaa til denne Udvidelse af Indenrigsministeriet. Jeg trøstede ham med, at han skulde ikke frygte for nogen Forhastelse i denne Sag, saa naar det ærede Medlem huffede, hvad jeg sagde i Fjor, vilde han ikke undre sig over, at jeg ansaa det for unyttigt at optage en Forhandling derom i Slutningen af forrige Samling. Jeg nærer den samme Opfattelse i Nar som i Fjor, at her er en Sag, som er vel værd at tage under Overvejelse og se, hvad der mulig kan komme ud deraf, og da vi nu ere ved Samlingens Begyndelse, antager jeg ogsaa, at denne Overvejelse kan blive flydligere, end den blev i Fjor.

Indenrigsministeren (Ingersleb): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) mener, at det er saa

svært at danne sig en Mening om denne Sag; jeg kan slet ikke forstaa, at det ærede Medlem, der er skarpsindig og velbegavet, kan have ondt ved at danne sig en Mening derom; hvis han havde gjort mig den Ære at læse de Oplysninger, der ledsage Lovforslaget, vilde han let kunne gøre det; thi det forekommer mig, at allerede Tallene tale ganske godt, naar det oplyses, at der i 1880 indkom 6,407 Sager, og udgif 12,569 Ekspeditioner, og at der i 1890 indkom 10,175 Sager og udgif 18,329 Ekspeditioner, saa at Tilvæksten i 10 Nar har været 3,768 indkomne Sager og 5,760 afgaaede Ekspeditioner. Det forekommer mig at disse Tal tale ganske godt for, at der maa være blevet et forøget Arbejde, thi for ingen Ting skriver man dog ikke saadanne Tal. Det vil nu ses, at allerede at overkomme Udfærdigelsen af den Slags Ting ser et meget betydeligt Arbejde. Jeg har aldrig sagt, at enhver, der arbejder i Indenrigsministeriet, er overbeholdt, men det er min Pligt at sige, at de Embedsmænd i Indenrigsministeriet, som have kongelig Udnævnelse, og som tjene under første Departement, ere alle overbeholdte, og nogle af dem ere overbeholdte i den Grad, at det er aldeles upassende, at Staten skal forlange slikt af en Embedsmænd. Altsaa, jeg har ikke blot fundet mig skyldig til at fremsætte dette — og jeg gør det med god Samvittighed — men jeg vilde svigte min Pligt, hvis jeg ikke gjorde det, og hvis jeg ikke gjorde opmærksom paa, hvorledes Forholdet er. Ønsker man flere Oplysninger, kan man ganske sikkert faa dem, og jeg er overbevist om, at denne Sag kan taale en Undersøgelse, som gaar til Bunds. Selvsølgelig findes der ogsaa i Ministeriet Folk, de yngre Kræfter, Assistenten og Volontører, som ikke ere overbeholdte, og som naturligvis ikke kunne blive det. Det er dem, som have det ikke ansvarlige Arbejde; men hvorledes lønner man dem saa? Det ærede Medlem vil da ikke forlange, at man skal kræve Overarbejde af Folk, man giver 900—1500 Kr. om Aaret og lader staa i en saadan Stilling i 10—15 Nar, efter at de alle have taget juridisk Eksamen med bedste Karakter; det kan dog vel ikke forlanges, at de skulle være overbeholdte og slide sig i Stykker; men de overordnede ere det i meget høj Grad. Det, man trænger til, er fremsfor alt en bedre Sortering af Sagerne, og det har jeg gjort opmærksom paa i Fjor, og det gør Lovforslaget ogsaa opmærksom paa, saaledes at man virkelig kommer til at behandle Sagerne i deres Hovedbrancher og ikke blander det ene for